

Prima instanță: Judecătoria Hîncești
Judecător: E. Bulat
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

Dosarul nr. 2ra-1230/17

DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Tamara Chișca-Doneva, Luiza Gafton
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată
„Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” împotriva lui
Marian Vasile cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei electrice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, prin care a
fost admis apelul declarat de Marian Vasile și a fost modificată hotărârea
Judecătoriei Hîncești din 21 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 02 noiembrie 2015 avocatul Victoria Burduja a depus cerere de
chemare în judecată în interesele SRL „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie”
SRL împotriva lui Marian Vasile cu privire la încasarea datoriei pentru consumul
energiei electrice.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a indicat că la data de 19
decembrie 2014 între SRL „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” și pârâtul
Marian Vasile a fost încheiat contractul de furnizare a energiei electrice nr:
20401046984. Prin urmare, reclamantul a furnizat energie electrică
consumatorului la locul de consum NLC 1186834 de pe adresa or. Hîncești, str.
Codrilor nr. 36, iar consumatorul, era obligat să achite în termen plata pentru
energia electrică consumată.

La data de 11 august 2011, ca urmare a unui control al rețelelor electrice,
reprezentanții SA „Red Union Fenosa” au depistat conectare neautorizată la
rețeaua de energie electrică la locul de consum nr. 1186834 la adresa or. Hîncești
str. Codrilor nr. 36. În acest sens, în prezența părții pârâte a fost întocmit actul nr.
A10535 din data de 11 august 2011, prin care s-a constatat intervenția în
echipamentul de măsurare, astfel pârâtul consuma energie electrică fără evidența

acestui prin echipamentul de măsurare.

Menționează reprezentantul reclamantului că la data de 29.09.2011 a fost efectuată recalcularea energiei electrice consumate pentru perioada 12.08. 2010 – 11.08.2011, conform sistemului paușal și înaintată factura spre plată.

Indică că pârâtul prin acțiunile sale a admis o faptă ilicită prin consumul fraudulos de energie electrică, faptă care a adus un prejudiciu reclamantului.

De asemenea, reprezentantul reclamantului menționează că la data de 29 mai 2015, datoria pentru consumul energiei electrice a pârâtului Marian Vasile, constituia 38 840,18 lei, care s-a format drept rezultat al neachitării facturilor de energie electrică consumată.

Remarcă că nu au fost achitate facturile de furnizare a energiei electrice nr. 1186834172 din data de 23 februarie 2015 în sumă de 142,20 lei, nr. 1186834173 din data de 18 martie 2015 în sumă de 244,90 lei, nr. 1186834174 din data de 19 martie 2015, în sumă de 56,88 lei, precum și factura pentru consumul fraudulos de energie electrică nr. 01186834128 din data de 29 septembrie 2011 în sumă de 38 396,20 lei.

La data de 29 mai 2015 în adresa pârâtului a fost expediată reclamația nr. 10-05/15 r-gnf, în care s-a propus pârâtului să achite datoria, sau să întreprindă măsuri pentru soluționarea pe cale prejudiciară a litigiului, însă debitorul nu a răspuns la reclamație și până la moment nu și-a îndeplinit obligațiile de achitare a facturilor înaintate.

Solicită reprezentantul reclamantei încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a datoriei pentru energia electrică consumată în mărime de 33 840,18 lei și a cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat la depunerea cererii de judecată, în sumă de 1 165,21 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 21 ianuarie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Victoria Burduja în interesele ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL împotriva lui Marian Vasile cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei electrice a fost admisă. S-a încasat de la Marian Vasile în beneficiul SRL „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” suma de 33 840,18 lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei electrice și 1 165, 21 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată (f.d.59, f.d.65-f.d.68).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 s-a admis apelul declarat de către apelantul Marian Vasile, s-a modificat hotărârea Judecătorei Hîncești din 21 ianuarie 2016 prin micșorarea sumei datoriei încasate de la Marian Vasile în beneficiul SRL „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie”, de la suma de 33 840 lei până la suma de 443,98 lei și suma taxei de stat încasate de la Marian Vasile în beneficiul SRL „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” de la suma de 1 165 lei 21 bani până la suma de 270 lei. S-a încasat de la SRL „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” în beneficiul lui Marian Vasile taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în mărime de 873 lei.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 02 mai 2017 SRL „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 și menținerea

hotărârii Judecătoria Hîncești din 21 ianuarie 2016.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că decizia contestată este ilegală, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural. Invocă recurentul că instanța de apel incorect a admis cererea de repunere în termen a cererii de apel depuse de Marian Vasile și respectiv, a examinat un apel depus în afara termenului prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) CPC prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2017 recursul a fost declarat admisibil.

Examinând legalitatea deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei încheieri privind restituirea cererii de apel depuse de Marian Vasile, din considerentele ce urmează:

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. g) CPC *„instanța după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel, cu pronunțarea unei încheieri de restituire a cererii de apel dacă există temeiurile prevăzute la art. 369”*.

În conformitate cu art. 429 alin. (3) CPC *„recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs”*.

Studiind decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de apel a admis spre examinare un apel exercitat în mod necorespunzător. În acest sens, Colegiul remarcă următoarele:

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC *„termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel”*.

Colegiul menționează că norma legală citată prevede expres momentul începerii curgerii termenului de declarare a apelului și anume - pronunțarea dispozitivului hotărârii.

Din materialele dosarului rezultă că dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la 21 ianuarie 2016 (f.d. 59), iar cererea de apel prealabilă a fost depusă de către Marian Vasile la 29 februarie 2016 (f.d. 63). Astfel, termenul de declarare a apelului expira la 20 februarie 2016. Totodată, reieșind din considerentul că 20 februarie 2016 a fost zi de sâmbătă, ultima zi a termenului de declarare a apelului prin prisma art. 112 alin. (2) CPC, este 22 februarie 2016 (următoarea zi lucrătoare).

Astfel, Colegiul ajunge la concluzia că Marian Vasile a depus cererea de apel nemotivată în afara termenului prevăzut de lege.

Din materialele cauzei rezultă că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, Marian Vasile a fost repus în termenul de declarare a apelului.

Studiind argumentele invocate de către Marian Vasile în susținerea cererii de repunere în termen a apelului (f.d. 63), precum și argumentele reprezentantului acestuia invocate în ședința de judecată din 09 noiembrie 2016 (f.d. 100),

Colegiul reține că necesitatea repunerii în termenul de declarare a apelului din punctul de vedere al apelantului și al reprezentantului acestuia, este condiționată de faptul că Marian Vasile a fost plecat peste hotarele țării.

Totodată, Colegiul constată că argumentele invocate de Marian Vasile și reprezentantul acestuia în susținerea cererii de repunere în termen, au un caracter contradictoriu și se exclud reciproc. În acest sens, Colegiul reține următoarele:

1. În cererea din 26 februarie 2016 înaintată de Marian Vasile cu privire la eliberarea hotărârii motivate (f.d. 61), precum și în suplimentul la cererea de apel (f.d. 96), apelantul indică că a primit dispozitivul hotărârii Judecătoriai Hîncești din 21 ianuarie 2016, la 29 ianuarie 2016.

2. În cererea de apel prealabilă din 29 februarie 2016, Marian Vasile indică că a făcut cunoștință cu hotărârea Judecătoriai Hîncești din 21 ianuarie 2016, la 01 februarie 2016 (f.d. 63).

De asemenea, studiind încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 Colegiul constată că argumentele reținute de către instanță în susținerea concluziei privind necesitatea repunerii în termen a apelului, au același caracter contradictoriu – *„din argumentele invocate de către apelantul Marian Vasile, Colegiul Civil constată că ultimul a recepționat dispozitivul hotărârii Judecătoriai Hîncești din 21 ianuarie 2016, la data de 29 ianuarie 2016, însă lipsind de la domiciliu în perioada 19 ianuarie – 25 februarie 2016, fiind plecat peste hotarele țării [...]”*.

La fel, nu poate fi reținut nici următorul argument al instanței de apel: *„Colegiul Civil consideră că nefiind anexată la materialele dosarului dovada recepționării hotărârii primei instanțe nu este posibil de stabilit cu certitudine curgerea termenului de 30 zile pentru declararea apelului împotriva hotărârii emise în pricina civilă respectivă”*, în cazul în care, indiferent de faptul dacă a fost sau nu prezentă persoana la pronunțarea dispozitivului, este sau nu dovada recepționării dispozitivului hotărârii, termenul de declarare a apelului începe a curge la data pronunțării dispozitivului (art. 362 alin. (1) CPC).

În conformitate cu art. 116 alin. (1) CPC *„persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță”*.

În conformitate cu art. 116 alin. (3) CPC *„La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.)”*.

Raportând normele legale enunțate la circumstanțele constatate mai sus, Colegiul reține că apelantul careva probe în susținerea cererii de repunere în termen a cererii de apel nu a prezentat.

De asemenea, având în vedere că însăși apelantul confirmă că a recepționat dispozitivul hotărârii primei instanțe la 29 ianuarie 2016, Colegiul consideră că Marian Vasile a avut la dispoziție un termen suficient pentru a formula cererea de apel prealabilă, or termenul de declarare a apelului expira tocmai la 22 februarie 2016.

În consecință, Colegiul ajunge la concluzia că instanța de apel a repus

apelantul în termenul de declarare a apelului în lipsa unor probe ce ar justifica omiterea termenului de procedură.

Prin urmare, Colegiul constată că hotărârea Judecătorei Hîncești din 21 ianuarie 2016 a fost modificată de către instanța de apel, în temeiul unei căi de atac exercitate în mod defectuos, ca urmare a admitterii unei cereri de apel tardive. Or cererea de apel depusă de Marian Vasile urma a fi restituită în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) CPC.

Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul ajunge la concluzia de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 și de a pronunța o nouă încheiere privind respingerea cererii de repunere în termen a cererii de apel depuse de Marian Vasile și restituirea cererii de depuse de Marian Vasile, ca fiind tardivă.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. g), art. 445 alin. (3) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 și încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 și se pronunță o nouă hotărâre sub formă de încheiere după cum urmează:

Se respinge cererea înaintată de Marian Vasile cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului.

Se restituie ca fiind tardivă cererea de apel înaintată de Marian Vasile împotriva hotărârii Judecătorei Hîncești din 21 ianuarie 2016, adoptate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” împotriva lui Marian Vasile cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei electrice.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Luiza Gafton

Mariana Pitic

Ion Druță